

JUAN TORRES COSTA

Si no hi ha majoria absoluta del PP ,
a les Balears tot restarà, com sempre,
a l'expectativa d'allò que decideixi UM

L'any 1983 el PP assolí la presidència del Govern gràcies a UM, igual que el 1987 i el 1991 –aquest últim any en coalició preelectoral. El 1995 els conservadors tingueren per primera vegada majoria absoluta al Parlament, però UM féu possible, amb l'esquerra, el primer Pacte de Progrés al Consell de Mallorca. El 1999 es féu el segon Pacte de Progrés, a les Balears i a Mallorca, entre l'esquerra i UM. El 2003 el PP assolí de bell nou la majoria absoluta balear i al Consell de Mallorca pactà amb UM. El partit nacionalista liderat per Maria Antònia Munar sempre ha tingut o bé la clau de la majoria balear o, si més no, la de Mallorca. Ara totes les enquestes indiquen que molt probablement UM tornarà decidir a les principals institucions. Aleshores, què farà?

Pactes. Públicament, Munar insisteix a dir que el seu partit pot pactar “amb el PP o el PSOE”, però no amb

La incògnita UM

el Bloc. A l'entrevista publicada fa poc en aquest setmanari (núm. 1.190) explicava per què no vol pactar amb la coalició preelectoral formada per PSM, EU-Verds i ERC: “Això del Bloc està bé per a fer oposició. Però no per a governar.” Acusa els esquerrans d'aquesta d'aliança de ser massa verds per a governar. I, com que “ho provarem i no funcionà” (el Pacte de Progrés), no ho vol tornar intentar. Encara més: UM ha dit moltes vegades que a Palma el seu candidat ha de ser el batlle, tot i que aquest mandat el partit no hi ha tingut representació. És a dir, que a la

capital s'hauria d'aplicar la fórmula de pacte de 1995 i 1999: si UM hi obté un regidor n'ha de ser el batlle. A la qual cosa l'esquerra es nega en rodó –vegeu les entrevistes a Barceló, del Bloc, i Antich, del PSIB. De fet, els progressistes asseguren que no votaran UM per a cap presidència. Aleshores, tot és molt clar: UM pactarà amb el PP. Quan aquest setmanari digué a Munar que aquesta era la conclusió òbvia de no voler pactar amb el Bloc –i de voler tenir la batllia de Palma– ella respongué, lacònica, que “no seria la meua responsabilitat”, sinó, volia dir, de l'esquerra. Però realment tot és fet?

Molts dirigents del PSIB i del Bloc asseguren en privat que sí. Que el pacte PP-UM, signat el 2003, és per a vuit anys. És un pacte “ben fonamentat i asfaltat”, diuen, amb sornegueria, fent referència a la construcció i a les autopistes. Tanmateix, fonts de l'entorn de la presidència del Consell han insistit sovint a aquest setmanari que “primer hem de veure els resultats i llavors comprovarem si tot és tan tancat com ara toca dir”. Cal tenir en compte que UM, un partit de centre i liberal, mai no ha volgut governar amb EU. El 1995 EU donà suport extern al govern del Consell de Mallorca format per PSIB, PSM i UM. El 1999 el Govern balear era format per PSIB, PSM, EU i Verds, però UM no en feia part, ja que governava el Consell, amb el PSM. Així i tot, és obvi que tant EU com UM eren dins del Pacte, si bé també és ver que les relacions foren molt difícils. Els nacionalistes de Munar no poden dir als seus votants, de centre i –en part– de dreta, que pactaran amb els *comunistes*. Això no obstant, depenent dels resultats, el ventall pot ser molt ample. No cal descartar-ne res. Si el PP, posem per cas, no té majoria absoluta a les institucions importants on UM és present –Ajuntament de Palma, Consell de Mallorca i Parlament– hi hauria moltes possibilitats. I cal no oblidar que la majoria de militants d'UM han viscut el pacte, si més no, amb el PP amb incomoditat arran dels intents gens dissimulats del partit conservadors de menjar-se el terreny dels nacionalistes. En resum: més val no avançar esdeveniments.

Miquel Payeras